

В ромските квартали, където понякога са струпани между 15 – 20 хил. роми, съществуват съсловия, които имат по-нисък статут в ромската общност. Много често на територията на един квартал се намират представители на 2 – 3 групи роми, носители на различни диалекти. В повечето случаи тези групи не общуват по между си, но всяка от тях знае диалекта на другата група. В резултат на дългогодишно съвместно съжителство се забелязват и процеси на заемане на думи и изрази от другия диалект. Не са редки и случаите, когато при събирания и гостувания, за да се покаже уважение към другата група, се говори техният диалект.

Подобни явления са забелязани и в други общности, носители на различни диалекти на даден език. Социолингвистите са създали теория (П. Тръдгил, 1986), наречена **accommodation theory** (теория на приспособяването), с която обясняват подобни явления. В тези ситуации на контакт между диалектите, при които има заемане на думи и изрази от един диалект в друг или създаване на нова лексика, във втория диалект много често се поражда нов диалект, наречен “междиен диалект”. Според П. Тръдгил (1986:62) “интердиалектът реферира към ситуации, при които от контакта между два диалекта се формират нови изрази и съчетания, които всъщност не съществуват в този вид в нито един от двата диалекта”. По тези въпроси в българската лингвистика подробно пише М. Виденов (Виденов, 2000)

Описаното явление съществува и при ромските диалекти в различни краища на страната. Такъв пример е диалектът на кошничарите от Видин, на хорахане рома от Каспичан, йерлийския от Велинград и Ракитово.

При бъдещи изследвания на ромския език е важно да се вземат предвид тези малки подробности. От това доколко изследователят предварително има тази информация и я спазва, ще зависи дали той ще бъде допуснат в общността, дали ще